

Ngô Văn Phú

Những câu thơ từ Yên Tử

Duyên với Yên Tử đã có bao nhiêu du khách. Vậy mà một nhà khoa học từ miền Nam lặn lội ra thăm, đã ghi lại được những vần thơ với tấm lòng thành của một khách xa, hành hương đến một vùng gốc Phật ở Việt Nam, tông phái Trúc Lâm.

Anh Hoàng Quang Thuận có kể lại cho tôi những cảm nghĩ, những ấn tượng sâu sắc những ngày về thăm Yên Tử và lai lịch những bài thơ mà anh viết được, ngay những buổi đầu đến nơi danh lam ở đầu biển Đông của đất nước.

Một nhà khoa học, không phải là nhà thơ chuyên nghiệp, mà khi đối cảnh sinh tình, hơi thở của thiền học đã nhuần thấm vào cảm hứng trình nguyên, trước một danh thắng nổi tiếng hàng mấy trăm năm:

Chân tháp lơ thơ vài khóm trúc

Gió đưa nghiêng ngả tựa người say
Một thời pháp phái Thiền Trúc tự
Xanh rì, bát ngát cỏ cùng cây
(Dốc đá chùa Đồng)

Đây, vài nét đơn sơ mà ngưng tụ được cả vẻ cổ kính,
thâm u:

Tháp cổ rêu phong lẫm mộ tổ
Mơ màng chiêm ngưỡng cảnh sườn nam
ở cuối hoi chùa, cây sung cổ
Chùm đỏ, chùm xanh dưới nắng vàng
(Tháp cổ)

Những câu thơ thiên nhiên về Yên Tử của Hoàng Quang
Thuận, chưa chắc đã mấy ai có được:

Ngọn nước như từ trời đổ xuống
Cây rừng khép tán, nép bên khe

Mảnh trời ngọn tháp thiên thu thủy
Đâu biết nơi đây có nắng hè
(Thác Vàng)

Hoặc:

Một mái chùa xưa giữa trần ai
Chênh vênh lưng núi nửa trong ngoài
Hoa buổi trước chùa đơm trắng xóa
Bạch vân triền núi một cành mai
(Chùa Một Mái)

Đọc hết một lượt tập Thi Vân Yên Tử, tuy đôi chỗ câu chữ còn chưa nhuần nhị, nhưng tâm thành thì hầu như quán xuyên cả toàn tập.

Một chuyến đi mà thấu nhận được vẻ đẹp của Yên Tử, những huyền thoại, cổ tích ẩn náu trong cây cỏ, vượn, rắn, con suối, ngôi chùa đã khó, hướng chi lại thể hiện được

những điều ấy thành những câu thơ có hồn.

Tôi nói: Anh Hoàng Quang Thuận, đó chính nhờ lòng thành mà Phật độ cho anh đấy!

"Nam Mô A Di Đà Phật!"

Tháng giêng, 1998

Ngô Văn Phú.